

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Alberto Hierosolymitano Patriarchæ apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

quia hæc universorum fidelium communem statum respiciunt, generale Concilium juxta priscam sanctorum patrum consuetudinem convocemus opportuno tempore celebrandum; in quo ad extirpanda vitia & plantandas virtutes, corrigendos excessus, & reformandos mores, eliminandas hæreses, & roborandam fidem, sopiendas discordias, & stabiliendam pacem, comprimendas oppressiones, & libertatem fovendam, inducendo Principes & populos Christianos ad succursum & subsidium terræ sanctæ tam à Clericis quàm laicis impendendum, cum ceteris quæ longum esset per singula numerare, providè statuatur, inviolabiliter observanda circa Prælatos & subditos regulares & seculares, ad divini nominis gloriam & honorem, remedium & salutem animarum nostrarum, ac profectum & utilitatem populi Christiani, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis per universas ferè Christianorum provincias constitutis per scripta nostra mandantes ut se taliter studeant præparare quòd à præsentis dominicæ incarnationis millesimo ducentesimo tertiodecimo anno usque ad duos annos & dimidium, præfixis sibi pro termino Kalendis Novembris, nostro se conspectui repræsentent cum modestia & cautela; ita quòd qui canonica fortè præpeditio detenti personaliter venire nequiverint, aut remanserint pro Christianis ministeriis exercendis, idoneos pro se dirigant responsales. Quia igitur in tanto negotio tuam desideramus habere præsentiam, fraternitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus, si fieri poterit, personaliter ad præsentiam nostram accedas termino superscripto. Quòd si forsàn venire nequiveris, saltem aliquem virum idoneum pro te ad Concilium mittere non postponas. Tu denique, venerabilis frater in Christo, tuarum nobis apud justissimum judicem & piissimum patrem orationum impertire suffragium, quo plurimam indigemus.

DVCI ET POPVLO
Veneratorum.

*Epist. 35.
De negotio
terræ sanctæ.*

A Memoria vestra non excidit quàm solemnem voto vos ad terræ sanctæ subsidium astrinxistis. Licet autem propositum vestrum ad alia postmodum declinaverit, votum tamen nihilominus in sua firmitate permanfit: quia etsi cuique sit in votendo libertas, est tamen necessitas in reddendo, cum sit scriptum: *Vovete, & reddite Domi-*

no Deo vestro; quorum primum pertinet ad consilium, secundum pertinet ad præceptum. Cum igitur opportunum vobis tempus immineat reddendi Domino vota vestra, universitatem vestram, rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, per apostolica vobis scripta præcipiendo mandantes quatenus vos taliter præparetis quòd non transgressores voti, sed executores diligentes inveniamini & fideles; pro certo scientes quòd si fortè divino timore postposito negligeretis efficere quòd mandamus, grave vobis immineret salutis dispendium apud Deum & infamiam quoque opprobrium apud mundum; quemadmodum è contrario, si quòd vobis injungimus curaveritis adimplere, & laudem apud homines temporalem & mercedem apud Deum merebimini sempiternam.

ALBERTO HIEROSOLYMITANO
Patriarchæ apostolicæ sedis Legato.

Pium & sanctum propositum quòd de subventionem terræ sanctæ pro communi utilitate Deo inspirante concepimus & perducere satagimus ad effectum, & generalibus litteris ad universas penè Christianorum provincias destinatis, quorum tibi transcripta dirigimus, intelliges manifestè. Super quò tantò pleniori gaudio hilaresces quòtò profectò id ardentiori desiderio affectasti. Ne verò detestabilis conversatio quorundam inhabitantium terram ipsam hujus salutaris executionem propositi aut impediatur aut retardet, cum Deum suis nefandis operibus non ad indulgentiam provocent, sed ad iram, carissimam nobis tuæ fraternitatis prudentiam obsecramus in Domino quatenus more prudentis medici ad lethalem eorum plagam curandam diversis experimentis utaris, eoque studeas ad veram penitentiam revocare, si fortè salubribus acquiescendo consiliis, divinæ virtutis accipiant medicinam, per quam divinæ sentiant medicinæ virtutem. Licet autem dura Sarracenorum perfidia non consueverit humilibus Christianorum precibus emolliiri, ut tamen ille nostram humilitatem respiciat qui superbis resistit, humilibus verò dat gratiam, de virore prudentum consilio divinum præ oculis timorem habentium, Soldanum Damasci & Babyloniam, qui hereditatem Christi detinet occupatam, apostolicis providimus litteris humiliter præmonendum secundum formam quam in ipsis litteris videbis expressam. Nam & dispositionibus nostris auditis, quæ utinam eum possent

*Epist. 36.
De negotio
terræ sanctæ,
& ut accedat
ad Concilium
generale.*

possent omnino latere, fortassis omnipotens Deus suum in eum terrorem immittere, & benignè rogatus ostendet facere spontaneum quod durè compulsus facturum se putaret invitum. Vnde volumus & mandamus quatenus cum nuntiis nostris viros providos & fideles ad eum facias destinari, qui apud ipsum nostrum studeant promovere mandatum. Interim autem carissimum in Christo filium nostrum Iohannem Hierosolymitanum Regem illustrem & tam Hospitalis quam militiæ Templi fratres, cum peregrinis pariter & indigenis, ad defensionem & custodiam hujus terræ prudenter moneas & inducas, ne, quod avertat Dominus, ei quicquam adversi valeat evenire, divino semper auxilio invocato. Quia verò tuam nobis præsentiam ad hoc salutare propositum exequendum valde credimus necessariam, immo quam maximè fructuosam, fraternitatem tuam rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus, si videris posse fieri absque gravi dispendio terræ sanctæ, præfixum ad universale Concilium celebrandum quam citò poteris satagas terminum prævenire, ducens aliquos viros tecum in consilio providos & in commissio fideles, qui plenè noverint circumstantias causarum & rerum, temporum & locorum, quibus undique circumspicis, ad liberationem hereditatis dominicæ utilius intendere valeamus. Tu denique, venerabilis frater in Christo, tuarum nobis apud justissimum judicem & piissimum patrem orationum impertire suffragium, quo plurimum indigemus.

*NOBILI VIRO SAPHILDINO
Soldano Damasci & Babylonie, timorem
divini nominis & amorem.*

*Epist. 37.
Ejusdem serè
argumenti cù
superiore.*

DAniele Propheta testante didicimus quòd est Deus in cælo, qui revelat mysteria, mutat tempora, & transfert regna; ut universi cognoscant quòd dominatur excelsus in regno hominum, & cui voluerit dabit illud. Hoc autem evidenter ostendit quando Hierusalem & fines ipsius in manus fratris tui tradi permisit, non tam propter ejus virtutem quam propter offensam populi Christiani Deum ipsum ad iracundiam provocantis. Nunc autem ad illum conversi speramus quòd ipse miseretur nostri, qui secundum Prophetam cum iratus est, non obliviscitur misereri. Vnde illum imitari volentes qui de se dicit in evangelio, *Discite à me quia mitis sum & humilis corde*, magnitudinem tuam
Tom. 11.

humiliter obsecramus quatenus ne propter violentam detentionem præfata terræ plus adhuc effundatur humani sanguinis quam hæcenus est effusum, saniori utens consilio restituas eam nobis, de cujus detentione, præter inanem gloriam, fortè plus tibi difficultatis quam utilitatis accrescit; ipsaque reddita, & dimissis utrinque captivis, quiescamus à mutuis impugnationum offensis, ita quòd apud te non sit deterior conditio gentis nostræ quam apud nos est conditio gentis tuæ. Latores ergo præsentium ad tuam præsentiam destinatos rogamus ut benignè suscipias & honestè pertractes, dignum illis responsum tribuens cum effectu.

*ABBATI DE BAZACO
Xantonensis diocesis, & Elie de Grecia
Engolismensi Canonico.*

*Epist. 38.
De collatione
præbendarum.*

EX vestris accepimus litteris quòd cum ordinationem de quibusdam præbendis in Ecclesia Xantonensi vacantibus vobis duobus & dilecto filio Abbati de Tale mundo duxerimus committendam, .. Archidiacono & A. Fulcerio Canonico Xantonensibus, instantibus vobis duobus, tertio per litteras excusato; ut mandatum apostolicum impleretis, pars Capituli facultatum insufficientiam allegavit, producens nihilominus quoddam privilegium felicitis recordationis Alexandri Papæ prædecessoris nostri, per quod ei videbatur indultum ne plures recipere cogentur quam suppetent Ecclesiæ facultates. Vos tandem, auditis hinc inde propositis, de assensu partium ipsum negotium cum attestacionibus quas ad præsentationem Capituli recepistis de insufficientia facultatum & transcripto memorati privilegij vestris sigillis inclusis ad sedem apostolicam remisistis. Cum autem nobis fuerit pro Capitulo supplicatum ut secundum hoc dignaremur illi Ecclesiæ providere, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus inquisita super præmissis plenè veritate, de omnibus vel aliquibus præbendarum illarum secundum facultates Ecclesiæ ordinetis juxta cursum in Xantonensi Ecclesia consuetum. Quòd si fortè de omnibus vel aliquibus nequiveritis ordinare, ordinationem ipsam usque ad tempus Concilij differatis, præfato Capitulo injungentes ut tunc nuntios mittant ad nostram præsentiam speciales, super hoc mandatum apostolicum recepturos. Nullis litteris veritati & justitiæ præjudicantibus &c. Tu denique, fili Abbas, super te ipso &c. Datum Laterani 11. Non. Junij, pontificatus nostri anno xvi.

DDddd